

WIECZYSTA CHWAŁA STALINOWI

Egz. Obow. St. legary

Naprzód
drogą

do pełnego triumfu wielkiej sprawy

Lenina - Stalina

Przemówienie przewodniczącego
Rady Ministrów ZSRR i sekretarza KC KPZR

G. M. Malenkowa

na wiecu żałobnym w Moskwie

**DRODZY RODACY, TOWARZYSZE,
PRZYJACIELE!**

DRODZY BRACIA Z ZAGRANICY!

NASZA partia, naród radziecki, cała ludzkość poniosły niezwykle ciężką, niepowetowaną stratę. Zakończył swą pełną chwały drogę życia nasz nauczyciel i wódz, największy geniusz ludzkości, Józef Wissarionowicz Stalina.

W tych ciężkich dniach głęboki ból narodu radzieckiego podzieliła cała produkująca i postępująca ludzkość. Imię Stalina jest bezgranicznie drogą ludziom radzieckim, najszerszym masom ludowym we wszystkich częściach świata. Niezmierzona jest wielkość i znaczenie działalności Towarzysza Stalina dla narodu radzieckiego i dla mas pracujących wszystkich krajów. Dzieło Stalina żyć będzie wiecznie i wdzięczni potomni, tak samo jak i my wszyscy z wami, sławić będą imię Stalina.

Towarzysz Stalin poświęcił swe życie sprawie wyzwolenia klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy od ucisku i niewoli wyzyskiwaczy, sprawie wyzwolenia ludzkości od niszczących wojen, sprawie walki o wolne i szczęśliwe życie na ziemi dla ludu pracującego.

Towarzysz Stalin, wielki myśliciel naszej epoki, twórczo rozwinął w nowych warunkach historycznych naukę marksizmu - leninizmu. Imię Stalina słusznie znajduje się w jednym szeregu z imionami największych ludzi w całej historii ludzkości — Marksa - Engelsa - Lenina.

Partia nasza kieruje się wielką nauką marksizmu - leninizmu, która daje partii i narodowi niezwykłą siłę, umiejętność torowania nowych dróg historii.

Lenin i Stalin w ciągu długich lat prowadzili w ciężkich warunkach konspiracyjnych walkę o wyzwolenie narodów Rosji spod jarzma absolutyzmu, spod ucisku obszarników i kapitalistów.

Naród radziecki z Leninem i Stalinem na czele dokonał największego w dziejach ludzkości zwrotu, położył kres ustrojowi kapitalistycznemu w naszym kraju i wkroczył na nową drogę — drogę socjalizmu.

Kontynuując dzieło Lenina i nieustannie rozwijając naukę leninowską, oświecając partię i państwo radzieckiemu drogą naprzód, Towarzysz Stalin przywiódł nasz kraj ku historycznemu w skalę światowej zwycięstwu socjalizmu, co zapewniło po raz pierwszy od wielu tysięcy lat istnienie społeczeństwa ludzkiego likwidację wyzysku człowieka przez człowieka.

Lenin i Stalin założyli pierwsze na świecie państwo robotników i chłopów, nasze państwo radzieckie. Towarzysz Stalin pracował nieustannie nad umocnieniem państwa radzieckiego. Moc i potęga naszego państwa są niezwykle ważnym warunkiem pomyślnego zbudowania komunizmu w naszym kraju.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby nadal nieustannie i wszechstronnie umacniać nasze wielkie państwo socjalistyczne, ostatek pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Z imieniem Towarzysza Stalina związane jest rozstrzygnięcie jednego z najbardziej skomplikowanych problemów w historii rozwoju społeczeństwa — kwestii narodowej. Towarzysz Stalin, ge-

niały teoretyk kwestii narodowej, zapewnił po raz pierwszy w dziejach, w skali ogromnego wielonarodowego państwa likwidację wiekowych waśni narodowościowych. Pod kierownictwem Towarzysza Stalina partia nasza przezwyciężyła ekonomiczne i kulturalne zacofanie uciskanych dawniej narodów, zespółła w jednej zgodnej rodzinie wszystkie narody Związku Radzieckiego i wykuła przyjaźń narodów.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby zapewnić dalsze umocnienie jedności i przyjaźni narodów Kraju Rad, umocnienie wielonarodowego państwa radzieckiego. Dzięki przyjaźni narodów naszego kraju nie jest dla nas straszny żaden wróg, ani wewnętrzny, ani zewnętrzny.

Pod bezpośrednim kierownictwem Towarzysza Stalina powstawała, rosła i krzepła Armia Radziecka. Zwiększenie zdolności obronnej kraju i umocnienie radzieckich sił zbrojnych było przedmiotem nieustannej troski Towarzysza Stalina. Ze swym Wielkim Wódzem — Generalissimusem Stalinem na czele Armia Radziecka odnosiła historyczne zwycięstwa w drugiej wojnie światowej i wyzwoliła narody Europy i Azji od groźby niewoli faszystowskiej.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby ze wszelkim miar umacniać potężne radzieckie siły zbrojne. Winniśmy utrzymywać je w stanie pogotowia bojowego, by odeprzeć druzgocącym ciosem każdą napaść wroga.

W wyniku nieustraszonego wysiłku Towarzysza Stalina, według opracowanych przezeń planów, partia nasza przekształciła zacofany dawniej kraj w potężne mocarstwo przemysłowo-kołchozowe, stworzyła nowy ustrój ekonomiczny, nie znający kryzysów i bezrobocia.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby zapewnić dalszy rozkwit socjalistycznej ojczyzny. Winniśmy ze wszelkim miar rozwijać przemysł socjalistyczny, ostatek potęgi i siły naszego kraju. Winniśmy ze wszelkim miar umacniać ustrój kołchozowy, dążyć do dalszego rozwoju i rozkwitu wszystkich kołchozów w Kraju Rad, zacieśniać sojusz klasy robotniczej i chłopstwa kołchozowego.

W dziedzinie polityki wewnętrznej nasza główna troska polega na tym, aby nieugięcie dążyć do dalszego podniesienia dobrobytu materialnego robotników, kołchozników, inteligencji, wszystkich ludzi radzieckich. Prawem dla naszej partii i rządu jest obowiązek stałego troszczenia się o dobro narodu, o maksymalne zaspokajanie jego potrzeb materialnych i kulturalnych.

Lenin i Stalin stworzyli i zahartowali naszą partię jako wielką przeobrażającą siłę społeczeństwa. Towarzysz Stalin przez całe swe życie uczył, że nie ma nic wyższego ponad miano członka partii komunistycznej. W uporczywej walce z wrogami Towarzysz Stalin obronił jedność i niezłomność naszą partię.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby nadal wzmacniać wielką partię komunistyczną. Siła i niezwyciężoność naszej partii leży w jedności

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

9 marca w stolicy Kraju Rad

Wielki Wódz i Nauczyciel całej postępowej ludzkości spoczął w Mauzoleum obok Włodzimierza Lenina

MOSKWA PAP.

W PONIEDZIAŁEK 9 marca 1953 roku naród radziecki odprowadził w ostatnią drogę genialnego Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata, Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Józefa Wissarionowicza Stalina.

Salta Kolumnowa Domu Związków. Ostatnie chwile pożegnania z Józefem Stalinem... Przywódcy partii i rządu, członkowie komisji dla zorganizowania pogrzebu — biorąc na ramiona trumnę ze zwłokami Józefa Wissarionowicza Stalina i wychodząc z sali kolumnowej.

Z Domu Związków wynoszą wieńce, na purpurowych aksamitnych poduszkach order i medale Józefa Wissarionowicza Stalina.

Trumna ze zwłokami J. W. Stalina ustawiona zostaje na krześle armatniej. Kondukt żałobny posuwa się powoli w kierunku Placu Czerwonego centralną ulicą prastarego miasta, przeobrażonego cieniem Stalina — miasta, którego imię stało się dzięki mądrej polityce stalinowskiej, symbolem pokoju i szczęścia narodów.

W głębokim smutku chylą głowy przed trumną ukochanego Wodza ludzie pracy stolicy ZSRR, synowie i córki wielkiego mocarstwa socjalistycznego, stworzonego przez Lenina i Stalina. Na Placu Czerwonym zgromadzili się liczni przedstawiciele robotników, urzędników, inteligencji stolicy, delegaci republik związkowych i autonomicznych, krajów i obwodów. Obecni są tu wysłannicy wielkiego narodu chińskiego i krajów demokracji ludowej, delegaci i przedstawiciele innych krajów. Na trybunie — korpus dyplomatyczny. Zastępcy w milczeniu szeregów wojsk garnizonu moskiewskiego.

Pochód żałobny zbliża się do centrum placu. Trumna ustawiona zostaje na postumencie.

Przywódcy partii komunistycznej i rządu radzieckiego wchodzi na trybunę Mauzoleum.

Rozpoczyna się wiec żałobny, poświęcony pamięci Józefa Wissarionowicza Stalina.

Na wiecu żałobnym wygłosili przemówienia: Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR i sekretarz Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Georgij Maksymilianowicz Malenkow, pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — Ławrentij Pawłowicz Beria i pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — Władysław Michajłowicz Mołotow. (Przemówienia te zamieszczamy na stronie 2 i 3).

Po zakończeniu wiecu przywódcy partii komunistycznej i rządu radzieckiego podnoszą trumnę z ciałem Józefa Wissarionowicza Stalina i niosą ją na ramionach do Mauzoleum, gdzie ustawiają obok sarkofagu W. I. Lenina.

Rozlegają się salwy artyleryjskie.

W tej chwili miliony ludzi radzieckich stojąc w skupieniu żegnają swego ukochanego Nauczyciela, Przyjaciela i Wodza. Na wszystkich torach kolejowych Związku Radzieckiego zatrzymały się pociągi, na szosach i na ulicach miast stanęły samochody. Zatrzymały się także na morzach statki radzieckie. Stanęły maszyny w fabrykach i dźwigi na budowach.

Głęboką ciszę przerywają jedynie salwy artyleryjskie oraz syreny fabryczne i gwizd lokomotyw i statków.

Cichną tony muzyki żałobnej i rozbrzmiewa hymn państwowy Związku Radzieckiego — hymn wielkiego kraju socjalizmu, którego wszystkie osiągnięcia są nierozdzielnie związane z imieniem Stalina.

Kierownicy partii komunistycznej i rządu radzieckiego wracają na trybunę. Wraz z nimi na trybunę wchodzi marszałkowie i generałowie Armii Radzieckiej.

Rozpoczyna się żałobny przemarsz oddziałów garnizonu moskiewskiego, które brały udział w konduktie pogrzebowym. Nad Placem Czerwonym przelatują eskadry samolotów, obok Mauzoleum przechodzą żołnierze Armii Radzieckiej, którą stworzył, zahartował w bojach i powiódł ku zwycięstwu Generalissimus Józef Wissarionowicz Stalin. Oddają ostatnie honory wojskowe największemu dowódcy wszystkich czasów i narodów.

Nie ma na świecie takich sił, które mogłyby powstrzymać marsz społeczeństwa radzieckiego naprzód ku komunizmowi

Przemówienie przewodniczącego
Rady Ministrów ZSRR i sekretarza KC KPZR
G. M. MALENKOWA na wiecu żałobnym w Moskwie

(Dokończenie ze strony 1-ey)

i zwartości jej szeregów, w jednolitości woli i działania, w umiejętności członków partii zespolenia swej woli z wolą i pragnieniami partii. Siła i niezwyciężoność naszej partii leży w nierozdzielnej więzi z masami ludowymi. Podstawa jednolitości partii z narodem polega na tym, by partia niezmiennie służyła interesom narodu. Powinniśmy strzec jednolitości partii jak źrenicy oka, wzmacniać jeszcze bardziej nierozdzielność więzi partii z narodem, wychowywać komunistów i ludzi pracy w duchu wysokiej czujności politycznej, w duchu nieprzejednania i nieugiętości w walce z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

Pod przewodnictwem Wielkiego Stalina stworzony został potężny obóz pokoju, demokracji i socjalizmu. W obozie tym kroczą naprzód w ściśle jednolitej braterskiej wraz z narodem radzieckim wielki naród chiński, bratnie narody Polski, Czechosłowacji, Bułgarii, Węgier, Rumunii, Albanii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej. W uporczywej walce broni niezawisłości swej ojczyzny bohaterów naród koreański. Walczy mężnie o wolność i niezawisłość narodową lud Vietnamu.

Święty nasz obowiązek polega na tym, by chronić i wzmacniać największą zdobycz narodów — obóz pokoju, demokracji i socjalizmu, zacieśniać więzy przyjaźni i solidarności narodów obozu demokratycznego. Powinniśmy wzmacniać ze wszech miar wiązki, niewzruszoną braterską przyjaźń Związku Radzieckiego z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej.

Narody wszystkich krajów znają Towarzysza Stalina, jako wielkiego chorążego pokoju. Ogromne wysiłki swego geniuszu poświęcał Towarzysz Stalin sprawie obrony pokoju dla narodów wszystkich krajów. Polityka zagraniczna państwa radzieckiego, — polityka pokoju i przyjaźni między narodami jest decydującą przeszkodą na drodze do rozpętania nowej wojny i odpowiada najsilniejszym interesom wszystkich narodów. Związek Radziecki niezmiennie występował i występuje w obronie pokoju świata, albowiem jego interesy są nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie. Związek Radziecki prowadził i prowadzi konsekwentną politykę utrzymania i utrwalenia pokoju, politykę walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętaniu nowej wojny, politykę współpracy międzynarodowej i rozwijania stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami, politykę opartą na tezie leninowsko-stalinowej.

skiej o możliwości długotrwałego współistnienia i pokojowej rywalizacji dwóch różnych systemów — kapitalistycznego i socjalistycznego.

Wielki Stalin wychowywał nas w duchu bezgranicznie ofiarnej służby w interesie narodu. Jesteśmy wiernymi sługami narodu, a naród chce pokoju, nienawidzi wojny. Niechaj święte będzie dla nas wszystkich pragnienie narodu, by nie dopuścić do przelewu krwi milionów ludzi i by zapewnić pokojowe budownictwo szczęśliwego życia!

W dziedzinie polityki zagranicznej główną naszą troską jest nie dopuścić do nowej wojny, współżyć w pokoju ze wszystkimi krajami.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, rząd radziecki uważają, że najsłuszniejszą, najsprawiedliwszą i najbardziej konieczną polityką zagraniczną jest polityka pokoju między wszystkimi narodami, oparta na wzajemnym zaufaniu, polityka oddziaływująca, aktywna, opierająca się na faktach i znajdująca potwierdzenie w faktach. Rządy powinny wnieść służbę swojemu narodowi, narody zaś pragną pokoju, przeklinają wojnę. Zbrodnicze będą te rządy, które zapragną oszukać narody, pójść wbrew świętemu pragnieniu narodów utrzymania pokoju i niedopuszczenia do nowej krwawej rzezi. Partia komunistyczna i rząd radziecki stoją na stanowisku, że polityka pokoju między narodami jest jedynie słuszną polityką, odpowiadającą żywotnym interesom wszystkich narodów.

Towarzysz Zgon naszego wodza i nauczyciela Wielkiego Stalina nakłada na wszystkich ludzi radzieckich obowiązek spoglądania wysiłków w realizacji gigantycznych zadań, stojących przed narodem radzieckim, zwiększenia swego wkładu do wspólnej sprawy budownictwa społeczeństwa komunistycznego, umocnienia potęgi i zdolności obronnej socjalistycznej ojczyzny.

Masy pracujące Związku Radzieckiego widzą i wiedzą, że nasza potężna ojczyzna kroczy ku nowym sukcesom. Mamy wszystko, co jest konieczne do zbudowania społeczeństwa w całej pełni komunistycznego. Z niezłomną wiarą w swe niewyczerpane siły i możliwości, naród radziecki tworzy wielkie dzieło budownictwa komunizmu.

Nie ma w świecie takich sił, które mogłyby powstrzymać marsz społeczeństwa radzieckiego naprzód ku komunizmowi!

Zegnam nauczycielu nasz i wodzu, drogi nasz przyjacielu, ukochany Towarzyszu Stalin!

Naprzód drogą do całkowitego triumfu wielkiej sprawy Lenina — Stalin!

Polityka zagraniczna rządu radzieckiego będzie nadal leninowsko - stalinowską polityką utrzymania i utrwalenia pokoju

Przemówienie pierwszego zastępcy
przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, Ł. P. BERII
na wiecu żałobnym w Moskwie

DRODZY TOWARZYSZE! PRZYJACIELE!

Trudno wyrazić słowami uczucie wielkiego smutku, jakie ogarnęło w tych dniach naszą partię i narody naszego kraju, całą postępującą ludność.

Zabrakło Stalina — wielkiego współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina. Opuścił nas człowiek najukochańszy i najbliższy dla wszystkich ludzi radzieckich, dla milionów ludzi pracy na całym świecie.

Całe życie i działalność Wielkiego Stalina stanowiły przykład wierności idei leninizmu, przykład ofiarnej służby klasie robotniczej i całemu ludowi pracującemu, sprawie wyzwolenia mas pracujących od ucisku i wyzysku.

Wielki Lenin założył naszą partię, doprowadził ją do zwycięstwa rewolucji proletariackiej.

Wraz z Wielkim Leninem jego genialny współbojownik Stalin wzmacniał partię bolszewicką i budował pierwsze na świecie państwo socjalistyczne.

Po śmierci Lenina Stalin w ciągu prawie trzydziestu lat prowadził naszą partię i kraj drogą leninowską. Stalin obronił leninizm przed licznymi wrogami, rozwinął i wzbogacił naukę Lenina w nowych warunkach historycznych. Światłe kierownictwo Wielkiego

Stalina zapewniło naszemu narodowi zbudowanie socjalizmu w ZSRR i epokowe zwycięstwo Związku Radzieckiego w wielkiej wojnie narodowej. Wielki budowniczy komunizmu, genialny wódz, nasz ukochany Stalin uzbudził naszą partię i naród we wspaniały program budowy komunizmu.

Towarzysze! Nieutulony żal przepełnia nasze serca, niezmiennie ciężka jest nasza strata, ale i pod tym ciężarem nie ugnie się żelazna wola partii komunistycznej, niezachwiana pozostanie jej jednolitość i zdecydowana wola walki o komunizm.

Partia nasza, uzbrojona w rewolucyjną teorię Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina, czerpiąc naukę z półwiekowego doświadczenia walki o interesy klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy, wie, jak należy działać, by zapewnić zbudowanie społeczeństwa komunistycznego.

Komitet Centralny naszej partii i rząd radziecki przeszli wielką szkołę Lenina i Stalina w umiejętności kierowania krajem.

W ogniu wojny domowej i interwencji, w trudnych latach walki z chaosem i głodem, w walce o uprzemysłowienie kraju i kolektywizację rolnictwa, w ciężkich latach wielkiej wojny narodowej, kiedy roz-

strzygały się losy naszej ojczyzny i losy całej ludzkości, Komitet Centralny partii i rząd radziecki, stojąc na czele bohaterskiej walki narodu radzieckiego, zdobyły ogromne doświadczenie w kierowaniu partią i krajem.

Dlatego też narody Związku Radzieckiego mogą nadal polegać niezawodnie na partii komunistycznej, na jej Komitecie Centralnym i na swoim rządzie radzieckim.

Wrogowie państwa radzieckiego liczą na to, że poniesiona przez nas ciężka strata doprowadzi do rozprężenia i zamieszania w naszych szeregach.

Daremną są ich rachuby: czeka ich okrutne rozczarowanie.

Kto nie jest ślepy, widzi, że partia nasza w trudnych dla niej dniach zespała jeszcze ściślej swoje szeregi, że jest ona jednolita i niezachwiana.

Kto nie jest ślepy, widzi, że w tych bolesnych dniach wszystkie narody Związku Radzieckiego w braterskiej jednolitości z wielkim narodem rosyjskim zespoliły się jeszcze ściślej wokół rządu radzieckiego i Komitetu Centralnego Partii Komunistycznej. Naród radziecki jednomyślnie popiera — zarówno wewnętrzną jak i zewnętrzną politykę rządu radzieckiego.

Nasza polityka wewnętrzna oparta jest na nierozdzielnym sojuszu klasy robotniczej i chłopstwa kolchozowego, na braterskiej przyjaźni narodów naszego kraju, na trwałym zjednoczeniu wszystkich narodowych republik radzieckich w systemie jednego, wielkiego państwa wielonarodowego — Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. Polityka ta zmierza do dalszego umocnienia potęgi ekonomicznej i wojskowej naszego państwa do dalszego rozwoju gospodarki narodowej, do maksymalnego zaspokojenia rosnących potrzeb materialnych i kulturalnych całego społeczeństwa radzieckiego.

Robotnicy, chłopstwo kolchozowe, inteligencja naszego kraju mogą pracować spokojnie i z ufnością, wiedząc, iż rząd radziecki troskliwie i nieustannie ochraniać będzie ich prawa, utrwalone w Konstytucji Stalinowskiej.

Nasza polityka zagraniczna jest wyraźna i zrozumiała. Od pierwszych dni istnienia władzy radzieckiej Lenin określił politykę zagraniczną państwa radzieckiego jako politykę pokoju.

Tę politykę pokoju nieugięście realizował wielki kontynuator dzieła Lenina, nasz genialny Wódz Stalin.

Polityka zagraniczna rządu radzieckiego będzie nadal leninowsko - stalinowską polityką utrzymania i utrwalenia pokoju, walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętaniu nowej wojny, polityką współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami na podstawie wzajemności.

Rząd radziecki będzie jeszcze bardziej umacniać braterski sojusz i przyjaźń, współpracę we wspólnej walce o pokój na całym świecie, szeroką współpracę ekonomiczną i kulturalną z wielką Chińską Republiką Ludową, ze wszystkimi krajami demokracji ludowej i z Niemiecką Republiką Demokratyczną. Nasi bracia i przyjaciele za granicą mogą być przekonani, że partia komunistyczna i narody Związku Radzieckiego wierne sztandarowi proletariackiego międzynarodowemu, sztandarowi Lenina — Stalina, będą nadal umacniać i rozwijać więzy przyjaźni z masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych, walczącymi o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu.

Głębokie uczucie przyjaźni łączy nasz naród z bohaterskim narodem koreańskim walczącym o swą niezawisłość.

Nasi wielcy wodzowie, Lenin i Stalin, uczyli nas, byśmy nieustannie podnosili i zaostrali czujność partii i narodu wobec knoń i intryg wrogów państwa radzieckiego.

Obecnie musimy jeszcze bardziej wzmocnić naszą czujność.

Niechaj nikt nie sądzi, że wrogowie państwa radzieckiego potrafią nas zaskoczyć.

Nasze waleczne siły zbrojne wyposażone są we wszystkie rodzaje nowoczesnego uzbrojenia dla obrony ojczyzny radzieckiej. Nasi żołnierze i marynarze, oficerowie i generałowie, wzbogaceni doświadczeniem wielkiej wojny narodowej, potrafią należycie odeprzeć każdego agresora, który ośmieli się napaść na nasz kraj.

Siła i niezłomna moc naszego państwa polega nie tylko na tym, że ma ono zahartowaną w bojach, okrytą chwałą armię.

Potęgą państwa radzieckiego tkwi w jednolitości narodu radzieckiego, w jego zaufaniu do partii komunistycznej — czołowej siły społeczeństwa radzieckiego, w zaufaniu narodu do swego rządu radzieckiego. Partia komunistyczna i rząd radziecki wysoko cenią to zaufanie narodu.

Naród radziecki z jednomyślną aprobatą przyjął uchwałę Komitetu Centralnego naszej partii. Rady Ministrów i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR w sprawie przeprowadzenia niezwykle ważnych zarządzeń zmierzających do zapewnienia nieprzerwanego i właściwego kierownictwa całym życiem kraju.

Jedną z tych ważnych uchwał jest powołanie na stanowisko przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich

(Dokończenie na stronie 3)

Sława Jego wielkich czynów dla szczęścia narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata żyć będzie stulecia

Przemówienie pierwszego zastępcy Rady Ministrów ZSRR
W. M. MOŁOTOWA na wiecu żałobnym w Moskwie

DRODZY TOWARZYSZE I PRZYJACIELE!

W DNIACH TYCH wszyscy przeżywamy wielką żalobę — żgon Józefa Wissarionowicza Stalina, stratega i wielkiego wodza, a jednocześnie bliskiego, ukochanego, bezgranicznie drogiego człowieka i my, starzy i bliscy przyjaciele, i miliony, miliony ludzi radzieckich, jak i masy pracujące we wszystkich krajach, na całym świecie, żegnamy dzisiaj Towarzysza Stalina, którego wszyscyśmy tak kochali i który zawsze żyć będzie w naszych sercach.

Towarzysz Stalin nazywał siebie uczniem Lenina, wraz z którym tworzył i zbudował wielką partię komunistyczną, wraz z którym kierował rewolucyjną walką ludu przeciwko caratowi i kapitalizmowi, o obalenie jarzma obywateli i kapitalistów w naszym kraju, wraz z którym stworzył i zbudował nasze socjalistyczne państwo radzieckie, wraz z którym założył podwaliny pod rozwijający się w naszych oczach braterską współpracę i zjednoczenie wielkich i małych narodów. Stalin to wielki kontynuator wielkiego dzieła Lenina.

Pod kierownictwem partii komunistycznej z Towarzyszem Stalinem na czele naród radziecki zbudował socjalizm w naszym kraju i podjął realizację wielkiego programu nieustannego podnoszenia dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego narodu radzieckiego; — odniósł epokowe zwycięstwo nad faszyzmem w drugiej wojnie światowej i tym samym zdecydowanie oślabił siły zewnętrznych wrogów ZSRR; — wyprowadził Związek Radziecki ze stanu izolacji międzynarodowej, zapewniając powstanie niezwykłego obozu miłujących pokój państw, liczących 800 milionów mieszkańców; — otworzył przed naszym krajem promienne perspektywy zbudowania społeczeństwa komunistycznego, opartego na wolnej pracy, na prawdziwej równości i prawdziwym braterstwie ludzi. Możemy być szlachetnie dumni z tego, żeśmy ostatnich 30 lat żył i pracowali pod kierownictwem Towarzysza Stalina.

Wychował nas Lenin i Stalin, jesteśmy uczniami Lenina i Stalina. I zawsze pamiętając będziemy, czego uczyli nas do ostatnich dni Stalin, chcemy bowiem być wiernymi i godnymi uczniami, idącymi w ślady Lenina, wiernymi i godnymi, idącymi w ślady Stalina.

Całe życie Towarzysza Stalina, opromienione słonecznym blaskiem wielkich idei natchnionego bojownika ludu o komunizm, jest dla nas żywym i życiodajnym przykładem.

Stalin wyszedł z ludu, czuł zawsze najciślej szyć zwiędz z ludem, z klasą robotniczą i pracującym chłopstwem, poświęcał ludowi wszystkie swe potężne siły, cały swój wielki geniusz. Będąc jeszcze młodzieńcem, Stalin swym światłym umysłem ujrzał i do głębi zrozumiał, że w naszych czasach lud może znaleźć drogę do szczęśliwego życia tylko na szlaku walki o komunizm. To właśnie określiło jego drogę życiową. Stalin poświęcił się bez reszty, poświęcił całe swe życie walce o komunizm, ofiarnej walce o szczęście mas pracujących, o szczęście ludu.

Stalin umiał zawsze łączyć powszechną niełatwą działalność komunisty - rewolucjonisty wśród mas robotniczych z głębokim studiowaniem teorii marksizmu.

Takim był w latach młodości w Tbilisi, w Baku. Takim był w burzliwych latach rewolucji rosyjskiej i w trudnych latach reakcji carskiej, kiedy związany był mocno z robotnikami Petersburga, znajdował się stale pod ciętymi represjami, doznając prześladowań w więzieniach i na zesłaniach.

Wyjątkowy talent Towarzysza Stalina, jako niezrównanego organizatora naszej partii i państwa radzieckiego oraz genialnego teoretyka marksizmu-leninizmu, rozwinięty w pełni w latach rewolucji i budownictwa socjalizmu.

W ciągu tych lat partia nasza wyrosła, rozwinęła się i przekształciła się w wielką kierowniczą siłę rewolucji socjalistycznej w naszym kraju oraz nabrała znaczenia przewodniej siły w całym międzynarodowym ruchu robotniczym.

W ciągu tych lat wielonarodowe państwo radzieckie, które stało się wzorem urzeczywistnienia w praktyce przyjaźni i braterskiej współpracy narodów, — w ciągu tych lat nasze państwo, opierające się na klasie robotniczej i chłopstwie kołchozowym, okrzepło jako państwo zwycięskiego socjalizmu i wkroczyło na drogę budowy społeczeństwa komunistycznego. Gigantyczna rola w kierowaniu całym tym dziełem, całym rozwojem sił naszej partii i państwa radzieckiego, przypada Towarzyszowi Stalinowi.

W ciągu tych lat Stalin nie tylko sprawował ca-

dzielne kierownictwo budownictwem socjalistycznym w ZSRR. Pracował on stale nad teoretycznymi problemami budownictwa komunistycznego w naszym kraju i nad całokształtem problemów rozwoju międzynarodowego, opromienianą światłem nauki marksizmu — leninizmu drogi dalszego rozwoju ZSRR, prawa rozwoju socjalizmu i kapitalizmu we współczesnych warunkach. Uzbudził on naszą partię i cały naród radziecki w nowe, niezwykle ważne odkrycia nauki marksistowsko — leninowskiej, które na okres wielu lat oświecają nasz marsz naprzód do zwycięstwa komunizmu.

W latach wojny domowej Stalin bezpośrednio kierował tworzeniem i organizowaniem sił Armii Czerwonej i jej pełnymi chwytami działaniami wojennymi na najbardziej decydujących frontach. Stalin, jako dowódca naczelny w latach wielkiej wojny narodowej, doprowadził kraj nasz do zwycięstwa nad faszyzmem, które radykalnie zmieniło sytuację w Europie i w Azji. Wiernie i godnie iść w ślady Stalina — znaczy zawsze pamiętać i nieustannie troszczyć się o umocnienie Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej, zapewniając należytą gotowość radzieckich sił zbrojnych w razie jakiegokolwiek wypadu agresora przeciwko naszemu krajowi. Iść wiernie i godnie w ślady Stalina — znaczy również wykazać należytą czujność i hart w walce przeciwko wszelkim knajomom naszych wrogów, agentów agresywnych państw imperialistycznych.

Nasze państwo radzieckie nie ma żadnych agresywnych celów i ze swej strony nie uznaje ingerencji w sprawy innych państw. Nasza polityka zagraniczna, znana na całym świecie, jako stalinowska pokojowa polityka zagraniczna, jest polityką obrony pokoju między narodami, jest niewzruszoną polityką utrzymania i utrwalenia pokoju, walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętywaniu nowej wojny, polityką współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami, które do tego również dążą. Taką polityką zagraniczną odpowiada podstawowym interesom narodu radzieckiego, a jednocześnie interesom wszystkich innych miłujących pokój narodów.

W kraju naszym stworzono na zasadzie radzieckiej takie wielonarodowe państwo, którego nieustanny wzrost potęgi materialnej i rozwój kultury narodów, nie ma przykładu w dziejach. W tym wszystkim, a zwłaszcza w rozwoju nowych przyjaźnych stosunków między narodami naszego kraju, Towarzyszy Staliniowi przypada szczególna, wyjątkowa, ważna rola. Stalin przy tym nie tylko kierował rozwojem naszego wielonarodowego państwa radzieckiego w ciągu wielu lat, lecz również oświecił z teoretycznego punktu widzenia niezwykle ważne współczesne problemy kwestii narodowej i kolonialnej, przyczyniając się i tutaj do rozwoju naukowych podstaw marksizmu — leninizmu.

W obecnych warunkach wszystko to ma szczególnie ważne znaczenie, zwłaszcza w związku z powstaniem państw demokracji ludowej i rozwojem ruchu narodowo - wyzwolitego w koloniach i krajach zależnych. Wiernie zasadom proletariackiego internacjonalizmu narody ZSRR rozwijają i nieustannie umacniają braterską przyjaźń i współpracę z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej, więzy przyjaźni z masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych, walczącymi o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu.

DRODZY TOWARZYSZE, PRZYJACIELE!

W TYCH ciężkich dniach wszyscy widzimy szczególnie dobrze i stale odczuwamy, jak potężną, niewzruszoną i wielką ostoję narodu radzieckiego jest nasza partia komunistyczna, jej żelazna jedność, jej nierozweralna więź z masami pracującymi. Nasza partia w myśl nakazów Wielkiego Stalina, wskazuje nam kierunek dalszej walki o wielką sprawę zbudowania komunizmu w naszym kraju. Powinniśmy jeszcze bardziej, jeszcze silniej zespolić się wokół Komitetu Centralnego naszej partii, wokół rządu radzieckiego.

Niesmiertelne imię Stalina żyć będzie zawsze w naszych sercach, w sercach narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości. Sława jego wielkich czynów dla dobra i szczęścia naszego narodu i mas pracujących całego świata żyć będzie wiecznie!

Niech żyje wielka zwycięska nauka Marksa — Engelsa — Lenina — Stalin! — Stalin!

Niech żyje nasza potężna ojczyzna socjalistyczna, nasz bohaterski naród radziecki!

Niech żyje wielka Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego!

Depesze kondolencyjne

DO KOMITETU CENTRALNEGO KOMUNISTYCZNEJ
PARTII ZWIĄZKU RADZIECKIEGO

Droży Towarzysze!

MOSKWA

Śmierć naszego ukochanego Nauczyciela, Wodza i Wyzwoliciela. Towarzysza Stalina wstrząsnęła nami do głębi. W tych ciężkich dniach Węgierska Partia Pracujących i cały naród węgierski jeszcze bardziej zwiędzały swe szeregi.

Dolozymy wszystkich naszych sił, aby okazać się godnymi wskazań Wielkiego Stalina i jeszcze wyżej podnieść sztandar, który nam wręczył. W niewzruszonej jedności będziemy się kierowali nauką Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina. Z braterską wiernością dla budującego komunizm, okrytego chwałą Związku Radzieckiego, w niewzruszonej jedności z potężnym obozem pokój, urzeczywistniając również w naszym kraju wiecznie żywe idee wielkiego Wodza narodów całego świata, Towarzysza Józefa Stalina.

ZA KOMITET CENTRALNY
WĘGERSKIEJ PARTII PRACUJĄCYCH
MATYAS RAKOSI

DO KOMITETU CENTRALNEGO KOMUNISTYCZNEJ
PARTII ZWIĄZKU RADZIECKIEGO

Droży Towarzysze!

W bolesną godzinę śmierci naszego ukochanego Wodza i Nauczyciela Towarzysza Stalina wyrażamy Rządowi Radzieckiemu, narodowi radzieckiemu i Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego głębokie współczucie z powodu poniesionej straty.

Wszystcy miłując pokój ludzie, cała postępową ludzkość, zdają sobie sprawę, że utracili przyjaciela, towarzysza, płomiennego bojownika o pokój.

Przestało być serce największego Wodza rewolucyjnej klasy robotniczej, lecz miliony ludzi różnych ras i wierzzeń natchnione nauką stalinowską, z nowymi siłami przyłączając się do walki o przyspieszenie dnia realizacji świętych celów, których osiągnięcia Towarzysz Stalin poświęcił całe swoje życie.

Przysięgamy uczynić wszystko co jest w naszej mocy dla utrwalenia pokoju i umocnienia przyjaźni między narodem brytyjskim i radzieckim, dla udaremnienia planów sił reakcji rozpętania nowej wojny światowej.

Z braterskim pozdrowieniem

HARRY POLLITT

Polityka zagraniczna ZSRR będzie nadal leninowsko - stalinowską polityką utrzymania i utrwalenia pokoju

Przemówienie pierwszego zastępcy
przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR
Ł. P. BERII na wiecu żałobnym w Moskwie

(Dokończenie ze strony 2)

utalentowanego ucznia Lenina i wiernego współbojownika Stalina — Georgija Maksymilianowicza Malenkowa.

Uchwały powzięte przez najwyższe organy partyn i państwowe naszego kraju były wymownym wyrazem całkowitej jedności i zwartości w kierownictwie partii i państwa.

Ta jedność i zwartość w kierownictwie kraju jest rękojmią pomyślnego wcielenia w życie polityki wewnętrznej i zagranicznej, wykutej w ciągu lat przez naszą partię i rząd pod przewodnictwem Lenina i Stalina.

Stalin, tak samo jak Lenin, pozostawił naszej partii i krajowi wielką spuściznę, której strzec należy jak źrenicy oka i nieustannie pomnażać.

Wielki Stalin wychował i skupił wokół siebie zespół wypróbowanych w bojach przywódców, którzy opanowali leninowsko - stalinowską sztukę kierownictwa; na ich to barki spadła historyczna odpowiedzialność za doprowadzenie do zwycięskiego końca wielkiego dzieła, zapoczątkowanego przez Lenina i kontynuowanego pomyślnie przez Stalina.

Narody naszego kraju mogą być pewne, że partia komunistyczna i rząd Związku Radzieckiego nie będą szczędziły sił i życia, aby utrzymać żelazną jedność szeregów partii i jej kierownictwa, umacniać niewzruszoną przyjaźń narodów Związku Radzieckiego, umacniać potęgę państwa radzieckiego, dochować niezmiennie wierności ideom marksizmu-leninizmu i, w myśl nakazów Lenina i Stalina, doprowadzić kraj socjalizmu do komunizmu.

Wieczna chwała naszemu ukochanemu, drogiemu Wodzowi i Nauczycielowi — Wielkiemu Stalinowi!

Szczecin złożył hołd wielkiemu przyjacielowi narodu polskiego Józefowi Stalinowi

DOCHODZIŁA godzina 10 rano. Wielka hala parowozow ni szczecińskiej oddychała zwyczajną pracą. Ustawione w gwardii parowozów dymały parą i ciepłem. Z wiazów pod parowozami nawoływali się ludzie, dźwięczały narzędzia.

O dziesiątej doznany gwizd parowozów i syren wstrząsnął pracą. Wszystkie nieliczne to. Spod parowozów wyszły brzozy Rzący i Bucholca. Stali wyprostowani, a myśli ich były w Moskwie. W tej chwili odbywał się pogrzeb Stalina — największego Maszynisty naszej historii.

W tej pełnej skupienia chwili rodzi się postanowienie brygadzysty Rzący:

— Będziemy pracowali lepiej i ofiarniej, bo tak uczył Stalin, bo to będzie najlepszy hołd Jemu złożony. 243 proc. normy da nasza brygada.

Za chwilę ręce zaciskają się mocniej na narzędziach.

NAJPIĘKNIEJSZY POMNIK

MILKNA maszyni kra- wieckie. Godzina 9.55. Za pięć minut robotnicy SZPO, podobnie jak wszyscy Polacy wystraszają pracą, pobiegają myśłami do Moskwy, gdzie z sali Domu Związków wynoszą ciało Tego, który całe życie poświęcił walce o dobro i szczęście ludzi pracy — Józefa Stalina, oddadzą mu hołd.

Z głosników rozlega się salwy honorowe, odgłosy werbla. Robotnicy myślą o Nim — o człowieku, który dał mocność im — przeważnie młodym dziesiętnym, nauczania się zawodu. Dzięki Niemu, dzięki zwycięstwu Jego idei pracują dziś, żyją dostatnio, budują sobie i swym dzieciom jeszcze sześciusetkwe życie.

Po chwili skupienia znów zaczynają warczeć maszyny, znów ręce kobiet szybko przesuwają kombinony.

— Towarzysze Stalin umarł, ale idea Jego żyje. Będziemy dalej Jego kontynuować wzmożoną pracę. Słowa majstra Andrzeja Skoczypca zapadły głęboko w serce każdej szwaczki. I każda realizuje je. W pięćdziesiąt dni plan w SZPO wykonano w 112 proc., w sobotę w 111,7 proc. Wczoraj 18 brygad zadziorno ważyły podziękowania. Aby pracować lepiej, budować Jego pamięci najlepszy pomnik — pomażać się Ojczyźnie, krzyżować plany podlegających wojennych.

DZIEŃ POGREBU —
DNIEM
NAJWIĘDSZEJ
PRACY

ZDAŁA, z nad portu płynąca, przejmującą głos syren okrętowych. Budowniczo- wie polskiej floty, szczecińscy stocznicy zakreślić w bez- ruch na swych stanowiskach. Obok leżały wygaszone przed chwilą palniki spawarek i zleńskie młoty pneumatyczne. Ogromny płaski stocznicy, po- chylony i hulał montażowe za- legła cisza, przerywana płyną- cym z głosników warkotem werbla i młotowym hukiem dźwięku.

Młody monter Henryk Domrzałski stoi wyprostowa- ny na spawany przed chwilą elementem grzej- ni w skupieniu wstępując w przemulaj, głuchy odgłos werbla. Myśłami jest w Mos- kwie, na Placu Czerwonym, gdzie porażony w żalobie naród radziecki odprowadza na wieczny spoczynek swego najdroższego wodza.

Milki powłoki syren. Stoc- nicy wrócili do pracy. Po- stanowili wzmożoną pracą za- dokumentować swą wolę wal- ki, jeszcze ofiarniejszej reali- zacji wskazań Wielkiego Stalina.

Przodująca brygada monta- żowa Stanisława Jedyńska zo- bowiązane jest swoje zadania planowa wykonać w terminie, mimo braku czterech ludzi.

Wytrwale pracują również inne brygady. Robotnicy całej stoczni postanowili w uroczy- stym dniu narodowej żałoby pracować jak najlepiej, by- jak najgodniej uczcić pamięć zmarłego maszyni.

— W ostatnich dniach prawie wszyscy przy budo- wie kutrów wykonują prze- ciennie około 150 procent normy — mówi mistrz Sta- nowy Szymonowicz. — Na- sza załoga wydajniejsza pra- cą chce wyrazić jak drogie są jej idee i wskazania wie- lkiego Stalina.

W UBIEGŁĄ niedzielę spo- łeczeństwo Szczecina na wielkim wiecu zainicjował w Ha- li Sportowej złożył hołd pamię- ci Wielkiego Stalina, służąc dochował wierności Jego nie- przemijającym naukom.

Na zdjęciu górnym — pre- zydium, na zdj. obok — widok sali.

Wzmożoną pracą załogi szczecińskich zakładów pracy walczą o ideały Wielkiego Stalina

LUD pracujący Szczecin, który boleśnie przeżywa utra- tę wielkiego przyjaciela naszego narodu — Józefa Stalina, czci Jego pamięć wzmożonym wysiłkiem dla zrea- lizowania zadań naszego Planu 6-letniego. Coraz lepszą i ofiarniejszą pracą chcemy dać wyraz naszej walki o pokój, wolność i postęp — o ideały, które były treścią i celem wielkiego życia Józefa Stalina.

Poniżej zamieszczamy dalsze meldunki o zobowiązaniach produkcyjnych szczecińskich zakładów pracy.

W FABRYCE SPRZĘTU OKRĘTOWEGO dnies brygady zobowiązały się wyko- nać modele z żelaza i drewna na 10 dni przed zaplanowanym terminem.

W ZBM brygady stolarszy ROMANA KOWALSKIEGO, ROMANA STAWSKIEGO i KAROLA BOROWSKIEGO skrócił czas pracy na prowa- dzonych budowach o 2.250 godzin.

W SZCZECIŃSKICH ZA- KŁADACH PRZEMYSŁU ODZIEŻOWEGO sekcje Gu- towskiej, Pogorzelskiej i Szakularek zobowiązały się szyć do końca marca po 4 sztuki odzieży — ponad plan, sekcje Debelkiej i Łutwickiej po 5 sztuk, Sobolewskiej i Marciniak po 3 sztuki ponad plan.

W BASENIE GÓRNICZYM zmiana trymerska Kufia zo- bowiązane się dodatkowo do koń- ca miesiąca załadować jeden wagon. Podobne zobowiązania podjęli trymerzy z nabrzeża Głiwickiego.

W ZAKŁADACH LECNI- CZYCH IM. PAWŁOWA po- ranna zmiana pod kierowni- ctwem dr. Sowińskiego po- nadplanowo przyjmowała będzie 10 chorych dziennie i jeszcze większą niż dotychczas opieką otoczy pacjentów.

W HUCIE SZCZECIŃ- SKIEJ, o której zo- bowiązani podaliśmy pierwsze meldunki w numerze poprze- dnim, podejmowane są dalsze

Mocniejsza od śmierci...

Śmierć Józefa Stalina jest wydarzeniem niezmiernie bo- lesnym dla całego świata. Umarł Człowiek genialny, umarł Człowiek — nadzieja i natężenie wszystkich co dobre i szlachetne.

Jest jednak coś wielokrotnie większego nad śmiercią. Stalin umarł, pozostali jednak Jego idea i nauki, pozostało dzieło Jego życia — wcielone w kształty nowych fabryk, w spokój wyzwolonych ludzi, w dobrobyt i kulturę — w socja- lizm.

Takie są moje myśli w tra- gicznych dniach wielkiej ża- łoby. Takie są myśli wielu mi- lionów ludzi, żegnających Sta- lina.

Imię Stalina żyje i żyć bę- dzie w naszych sercach, w na- szej pracy, towarzyszyć nam będzie zawsze.

ST. JEZIORAŃSKI
artyści — plastyki

545 robotników SZWS podjęło zobowiązania produkcyjne

PARTYJNI członkowie za- łogi szczecińskich Zakła- dów Włókien Szucznych, tak jak wszyscy ludzie pracy w całym kraju, głęboko odczu- li bolesną stratę — zgon Józe- fa Stalina.

W dniach tej głębokiej ża- łoby bardziej jeszcze pogłębiła się jedność całej załogi. Bar- dziej uwidatniła się kierowni- cza rola partii i rozszerzył jej zasięg.

Wyrazem tego były podej- mowane w ostatnich dniach przez załogę żydowieckich za- kładów cenne zobowiązania produkcyjne, było zgłoszenie się w poczet kandydów par- ti wielu wartościowych mło- dych pracowników.

Na ostatnim zebraniu przy- jęto w poczet kandydów Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej siedmiu pro- dukcję robotników i pra- cowników SZWS.

Zgłaszając się z prośbą o przyjęcie do Partii młoda pro- downicza, brygadziśka pro- dukcję brygady młodzie- żowej Krystyna Ozimek po- wiedziała:

W okresie kiedy cały na- ród z zaufaniem patrzy na swoją partię i skupia się wo- kół niej, również i moje miejsce jest w jej szeregach. Chcę pod jej kierownictwem pracować jeszcze wydajniej i ofiarniej, by jeszcze sku- teczniej przyczynić się do realizacji wskazań naszego wielkiego opiekuna i przy- jaciela, Józefa Stalina.

Razem z Krystyną Ozimek do partii zostali przyjęci w SZWS w Żydowcach: pro- dukcję brygadziśka, założyciel młodzieżowej brygady prze- dczalni — Stanisław Paryński, pierwszy inżynier kierownik produkcji, absolwent szcze- cińskiej Szkoły Inżynierskiej — inż. Stanisław Zalewski, czo- łowy przedownik pracy i ra- cjonalizator, brygadziśka pro- dukcję brygady ślusarskiej — Jan Jarembeak, technik — la- borant, mąż zaufania grupy związkowej i aktywnej ZMP-owca — Irena Wodkow- ska, produkująca pracownica brygadziśka — Zofia Lawer- ska i pracownik umysłowy bu- ra chemicznego aktywny ZMP-owiec — Jan Marciniak.

NA OGÓLNEJ masówce ro- botnicy fabryki podejmu- jące liczne wartościowe zo- bowiązania dla wyraz swej wi- rości dla stalinowskich wska- zań, prowadzących nasz na- ród do socjalizmu. 545 osób załogi SZWS podjęło zobowia- zania indywidualne. Podjęło też 21 zobowiązań zespo- łowych.

Wykonanie tych zobowia- zań pozwoli na dalsze prze- kroczenie planu państwowego o 4 proc. W sumie SZWS zo- bowiązały się plan miesięczny wykonać w 111 proc. Jest to możliwe dzięki dużemu za- stosowaniu oszczędności i zmni- szeniu do minimum braków w produkcji.

W realizacji powyższych zobowiązań przodują bryga- dy: w przędzy Teresy Gorz- kowskiej, Jana Matyszyka i Stanisława Faryniaka, w ma- nipulacji Teresy Cebuli, Sta- nisława Gorzkowskiej i Jó- zefa Rafała. Ponadto w dziale mechanizmy wyróż- niła się swą postawą mło- dzieżowa brygada spawaczy Tadeusza Kutyl.

W realizacji powyższych zobowiązań przodują bryga- dy: w przędzy Teresy Gorz- kowskiej, Jana Matyszyka i Stanisława Faryniaka, w ma- nipulacji Teresy Cebuli, Sta- nisława Gorzkowskiej i Jó- zefa Rafała. Ponadto w dziale mechanizmy wyróż- niła się swą postawą mło- dzieżowa brygada spawaczy Tadeusza Kutyl.

Wstąpiłem do Partii

ZMARŁ STALIN. Tak jak z wszystkich prości ludzie i my, hutnicy, wstrząśnięci zo- staliśmy tą wiadomością. Za- brakło Człowieka, który przez tyle lat prowadził ludzkość do lepszego życia.

Wielka jest nasza strata. Wiemy jednak, że dzieło, o które walczył Stalin, znalazło się w godnych rękach. Stali- ście stalinowskiej polityki pod- jeli jego najbliżsi współpracownicy i uczniowie z towa- rzyszem Malenkowem na cze- le, szczerze ten nieświe towa- rzysz Bierut, dźwiga go naró- dowie radzieckie i cała postę- powa ludzkość.

O doprowadzenie do końca dzieła Stalina walczyliśmy wraz z całym naszym narodem i my, hutnicy. W dniach żałoby, aby dać wyraz naszej woli reali- zowania wskazań stalinowskich, załoga naszej huty podjęła się reg zobowiązania, które przy- czyniły się do podniesienia pro- dukcji i zwiększenia siły na- szego państwa.

Ja sam podjąłem w tych dniach doniosłą decyzję: po- stanowilem wstąpić do partii, do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Postanowilem tak, wiedząc, że w szeregach partii będę mógł jeszcze ak- tywniej walczyć o realizację wskazań Stalina, że jako człon- nek partii najlepiej wypełnię wielkie obowiązki, które śmierć Stalina nakłada na każdego partyjca.

Wrogowie nasi, imperiali- styczni podżegacze wojenni, chcieliby teraz zamieść lu- dzim w głowy, że nie uda im się to. Wszyscy jak jeden mąż skupimy się jeszcze mocniej wokół naszego rządu i partii, aby wypełniać wskazania Stalina, zbudować socjalizm i po- kój.

BOGUMIŁ SŁONIECKI
gardielowy
huty „Szczecin”

RADIO

Wtorek 10.11.1953 r.
Program lokalny
rozgłośni szczecińskiej

17.20 Okolicznościowy montaż słowno - muzyczny, 17.30 Wiado- mości Radiowe Pomorza Zachod- niego, 18.00 Koncert solistów, 18.20 „Granica stopnia jak śnieg” — opow. Edmunda Baczka, 18.45 mu- zyka symfoniczna, 19.00 audycja morską, 20.00 Uśmiej się komuś o pokój — konkurs Wol. Kier- ok. Pokoju w Szczecinie, 20.12 polska muzyka poważna, 22.00 mu- zyka Piotra Czajkowskiego.

Wydawca: Instytut Wydawni- czo „Czytelnik” Redaguje kole- gium, Redakcja: Szczecin, Al- Wolska Polskiego 29, II p. Telef- ony: Sekretariata 57-41, dział telefo- nów sportowy 52-35, sygnali- czników 79-221. Redaktor ko- respondentów 31-18, sekretarz odpow- iedzialny 38-33, red. naczelny po- godz 30-12, 36-16. Redaktor na- czelny przyjmuje w godz. 12 do 13. Sekretarz i gość od 11 do 13. Niezamówione reklamacje nie zwraća się. Adres administratora 20, I p., tel. 52-07, Ogłoszenia Al. Wolska Polskiego 29, II p. Zamówienia i wpłaty na prenu- meratę pocztową 52, 51 miesięcz- ni przyznawia w szóstki urzędy pocztowe i telefonowe.

Szczecińskie Zakłady Graficzne
Szczecin, Krzywota 47,
tel. 52-02, 52-03, 52-04, 52-05, 52-06, 52-07, 52-08, 52-09, 52-10, 52-11, 52-12, 52-13, 52-14, 52-15, 52-16, 52-17, 52-18, 52-19, 52-20, 52-21, 52-22, 52-23, 52-24, 52-25, 52-26, 52-27, 52-28, 52-29, 52-30, 52-31, 52-32, 52-33, 52-34, 52-35, 52-36, 52-37, 52-38, 52-39, 52-40, 52-41, 52-42, 52-43, 52-44, 52-45, 52-46, 52-47, 52-48, 52-49, 52-50, 52-51, 52-52, 52-53, 52-54, 52-55, 52-56, 52-57, 52-58, 52-59, 52-60, 52-61, 52-62, 52-63, 52-64, 52-65, 52-66, 52-67, 52-68, 52-69, 52-70, 52-71, 52-72, 52-73, 52-74, 52-75, 52-76, 52-77, 52-78, 52-79, 52-80, 52-81, 52-82, 52-83, 52-84, 52-85, 52-86, 52-87, 52-88, 52-89, 52-90, 52-91, 52-92, 52-93, 52-94, 52-95, 52-96, 52-97, 52-98, 52-99, 52-100.